

воръ Дибича Забалканскаго. Народъ же лишень отъ самага си достойнаго имъ прѣдводителя въ него врѣмя капетанъ г. Мамарчова, за кого нито рѣчь възпомяна Дибичь, впадна въ чернозльчнѣя отчайность. Много отъ народа отидохъ съдружени отъ казашка отдѣльнѣя и прѣселихъ ся въ Влашко, Богданско, а най паче въ Бессарабіѣ. Остали же страдаѣхъ ежеднѣвно отъ разяренія Турцы колими немилостивно. Народное обаче чюветво ся таѣши подъ тѣшкая въздыханія и горчивыя сълзы угнятенія.

Капетанъ Георгя изпроводи Дибичь Забалканскій подъ казашкѣ стражѣ даже до Букуреца, дѣ бѣше Киселевъ за да ся дадѣ подъ съдѣ. Какъ ся е тамо управдавалъ той родолюбець бѣлгарскій витязь, не ми е познато; обаче слѣдъ нѣколко врѣмя онъ ся упрѣдѣли за Доростоль градскій управитель, и дойдѣ съ домородство си тамо. Знаино е че Русія доволно еще врѣмя послѣ андріянополскій миръ държѣ Доростоль подъ залогъ догдѣ ѝ ся отплати Султанъ Махмудъ за уговореная военна иждивленія. Въ това негово прѣбываніе въ Доростоль онъ ся е споразумѣлъ съ тѣрновскія приснопамятнѣя старѣйшины Велча, Юваница, игумена Сергія, Хаджи Юрдана стараго отъ Еленѣ, и Юванака отъ Софіѣ, и съ другія, кои отбѣгнѣхъ турское бѣсило, та и онъ устави свои чинъ въ Доростоль, и свое домородство и додѣ на капиновскій мѣнастирь, дѣ ся е рѣшавало въ него незаборавимо врѣмя за бѣлгарскаѣ свободѣ. Все е было прѣуготовлено и урядено за славное и священное народно пѣприще, само желаемый и урѣченный дѣнь и чясъ ся е съ нестерпнѣне чѣкалъ. Нѣ Чѣрный-Богъ и негове злѣбни духове не тѣрпѣхъ да видѣтъ възживена удавенаго отъ мохамеданизмъ златовѣчанаго льва бѣлгарскаго, и абіе изпроводи хъ грозная злотворницѣ Вѣщицѣ за да впосе мѣлъ, и съ кървавы неповинны жѣртвы да разори сіе народоспасителное бѣлгарско дѣло! Почитаемый и разпаленный родолюбець старій Х. Юрданъ